

stillet af et Flertal i Udvalget, hvortil jeg hører, og knytter sig til § 7. Idet jeg tror, at det er en særdeles heldig Bestemmelse, der her er forelaaet, vil jeg foreløbig bemærke, at det erede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Køfod) har Fortjenesten af, at Tanken er bleven heilede paa dette Punkt. Det høje Thing vil vistnok erindre, at det nævnte erede Medlem i et som sædvanligt meget varmt Foredrag fremhævede, hvorledes de bornholmske Kirker ere saa velstaaende, at det vilde være paafaldende for Befolkningen, om man ikke vilde lade dem udrede alle Omkostningerne ved Afsvining og ved de andre Foranstaltninger, som Loven omfatter. Denne Tanke har fundet Gjenklang hos dette Flertal, men man var ogsaa strax enig med sig selv om, at det ikke vilde kunne gaa an at give særegne Regler med Hensyn til Bornholm. Derimod enedes dette Flertal om i § 7 at tilføie en Bestemmelse om, at Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvesenet be myndiges til at lade en Kirke, der eier sig selv, uden nogen Begrænsning udrede alle de Udgifter, som omhandles i Lovforslagets § 3 — det vil sige alle Udgifter med Hensyn til Afsviningsarbejdet — og desuden hvad der staaar i Forbindelse med Tilveiebringelsen af Brændsel til Kirkens Opvarmning. Ministeriet kan altsaa meddele Samtykke til, at en Kirke udreder alle disse Omkostninger, uden at der bliver Spørgsmaal om at paaligne Menigheden, Sognets Beboere, Noget, naar det skjønnes, at Kirken er saa formuende, at den er i Stand til at overtage denne Byrde. Det har forekommet mig og ligeledes Udvalgets Flertal at være en i sig selv Forholdets Natur vel grundet Forbring, at der, naar en Kirke eier sig selv og er tilstrækkelig formuende, ikke skal foretages nogen Paaligning paa Sognets Beboere i den Anledning. Det kan være ganske naturligt, at man ved at affatte Bestemmelsen for Tiendeeriens Beskommende, under Hensyn til den Maade, hvorpaa denne Tienderet er bleven erhvervet, har ment, at der maatte sættes en billig Begrænsning for Udstrækningen af hans Forpligtelse, saaledes at det navnlig med Hensyn til Afsviningen er Betsbet af 2 Aar efter et Gjennemsnitsbets af 10 Aar, han skal udrede, efter Fradrag af Afgifter og hvad der er medgaaet til Reparationer i de 2 Aar, men naar en Kirke eier sig selv, synes Sittet at ligge nærmere, end at denne Kirke, der er bestemt for Menigheden, og hvis Midler netop ere tilveiebragte af Menigheden selv, skal, forsaavidt den har tilstrækkelige Midler dertil, og uden at der i den Anledning foretages nogen Eigning paa Beboernes Sørge for, at Kirkegaarden bliver tørlagt, og at Kirken bliver opvarmet paa behørig Maade. Jeg tror ikke, det behøver nogen nærmere Udvilling, at dette fuldstændigt ligger i Kirkens Forhold til Menigheden. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at vi have en Lov af 19de Januar 1863, som bestemmer, at Kirke- og Undervisningsministeren er

berettiget til af de ham underlagte Fonds forstubsvis at udrede de Betsbet som kræves til at restaurere Kirker, der eie sig selv, naar de ikke ere i Stand til at afholde de dermed forbundne Udgifter, og forsaavidt der er Tale om saadanne Kirker, der indtage Plads som offentlige Mindesmærker. Til igjen at tilveiebringe de saaledes af Ministeriet forstubsvis ydede Bidrag bestemmes det derhos, at man kan paaligne Betsbetene paa andre Kirker, der eie sig selv, naar de have tilstrækkelige Midler dertil. Naar man gjennem en Lov lader Kirker, der eie sig selv, paa denne Maade yde Bidrag, naar man gaar saa vidt, at man lader dem bidrage til at restaurere andre Kirker, der fremtræde som offentlige Mindesmærker, synes jeg, det ligger allernærmest, at en Kirke, der er saa velhavende, at den er i Stand dertil, ogsaa bør paatage sig at udrede, hvad der staaar i Forbindelse med dens Kirkegaards Forlægning og Kirkens Opvarmning. Jeg tror, at den Lovbestemmelse, jeg nylig nævnte, vil for det høje Thing være en yderligere Grund til at erkjende Rigtigheden af, hvad jeg før gjorde gjældende i Betragtning af Kirkens Forhold til Menigheden. Jeg vil ret haabe, at det høje Thing vil vedtage dette Vædringsforslag under Nr. 5, og jeg tror ikke at sige for Meget, naar jeg udtaler, at jeg har nogen Grund til at tro, at den erede Minister ikke vil have Noget imod at modtage en saadan Bemyndigelse gjennem Loven. — Det er endnu tilbage et Vædringsforslag, som er stillet af det Medlem af Udvalget, jeg før nævnte, nemlig det erede Medlem for Presto Amts 2den Valgkreds (Dr. Christensen). Det gaar ud paa at Lovforslagets § 8 skal udgaa. De Herre ville erindre, at Spørgsmaalet om, hvorvidt det var hensigtsmæssigt at optage denne Paragraf, netop var Gjenstand for Udtalelse under Sagens 2den Behandling, det er den Paragraf, der gaar ud paa, at, naar saadanne Tiendeere tillige ere Tiendeere, skulle de i Loven omhandlede Udgifter udredes af Kommunens Kasse. Jeg talte imod denne Bestemmelse, hvad ligeledes flere Andre gjorde. Den erede Rigsdagsmand, jeg oftere har nævnt, har nu i Vædringsforslaget under Nr. 6 foreslaaet, at denne Paragraf skal udgaa. Videre har jeg ikke at fremføre.

Bossen. Af de foreliggende Vædringsforslag ere nogle stillede af et Flertal i Udvalget, men dette Flertal er ikke overalt det samme, det er sammensat af forskellige Medlemmer af Udvalget. Hvad angaar de to Forslag under Nr. 1 og 2, som ere stillede af et Medlem af Udvalget, skal ogsaa jeg afvente, hvad det erede Medlem vil udtale desangaaende, idet dette Spørgsmaal jo fik sin Afgjørelse ved 2den Behandling her i Salen. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 3 kan jeg ganske henholde mig til, hvad den erede Ordfører bemærkede, nemlig at det er en Vædring,